

ترجمه‌ی متن:

امیرالمؤمنین (ع) امام بیچارگان و فقرا بود و کوفه مرکزی برای حکومت اسلامی بود. در روزی از روزها زنی شاکی به سوی ایشان آمد، در حالی که ایشان نماز می‌گزاردند، نمازشان را با سرعت به‌جا آوردند و به او گفتند: آیا حاجتی داری؟ زن گفت: والی شما مالیات می‌گیرد ولی عادل نیست، آیا شما به او دستور داده‌اید که به بندگان ظلم کند؟ امام متأثر شد و گریه کرد سپس دستانش را به سمت آسمان بلند کرد و گفت: خدایا تو می‌دانی که من به او دستور به ظلم به بندگان تو را نداده‌ام! سپس نامه‌ای نوشت و کارگزار را از مقام خویش برکنار کرد، سپس زن، راضی به وطن خویش بازگشت!

۱. گزینه ۴ اشتباهات سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۱: جمع سالم ← جمع تکسیر / مجرور بالعلامه الفرعیه ← مجرور بالكسره

گزینه‌ی ۲: منصرف ← غیر منصرف / جامد ← مشتق / خبر «کان» و منصوب ← مضاف الیه و مجرور

گزینه‌ی ۳: نعت ← مضاف الیه

۲. گزینه ۲ اشتباهات سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۱: فعل مضارع ← ماضی / معرب ← مبنی / للغائبه ← للغائب / فاعله «هی» المستتر ← فاعله «الإمام»

گزینه‌ی ۳: من باب تفعیل ← من باب تفعّل

گزینه‌ی ۴: معرب ← مبنی / فاعله «هو» المستتر ← فاعله «الإسم الظاهر»

۳. گزینه ۱ اشتباهات سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۲: مزید ثلاثی ← مجرد ثلاثی / فاعله «هی» المستتر ← فاعله «المرأة»

گزینه‌ی ۳: مزید ثلاثی ← مجرد ثلاثی / متعد ← لازم

گزینه‌ی ۴: للمخاطبه ← للغائبه / فاعله الضمیر البارز ← فاعله «الإسم الظاهر»

ترجمه متن:

«واضح است که هر کاری وقتی مستمر باشد، مثمر و با نتیجه به حساب می‌آید. کاری که گاهی انجام می‌شود و گاهی ترک می‌شود برای فعل آن ثمری ندارد و جز ضعف و سستی برای وی ندارد و این بدین خاطر است که ترک کار گاهی منجر به کسالت و ناامیدی می‌شود همان‌طور که استمرار در آن منجر به نشاط و نیرو و تلاش می‌گردد. همچنان که امیرالمؤمنین (ع) می‌فرمایند: هرکس کار کند نیرو و قدرت وی افزایش می‌یابد....»

آغاز به کار آسان است و ادامه آن در بسیاری از اوقات، دشوار و نتیجه کامل در گرو استمرار می‌باشد.»

۴. گزینه ۲ اشتباهات سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: جامد ← مشتق

گزینه ۳: مقصور ← صحیح الآخر / اسم مؤخر افعال ناقصه ← خبر افعال ناقصه

گزینه ۴: اسم زمان ← اسم مفعول / اسم کان ← خبر کان

۵. گزینه ۴ اشتباهات سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۱: من باب افعال ← من باب تفعیل / نائب فاعله «هو» ← فاعله «هو» المستتر

گزینه‌ی ۲: مبنی للمجهول ← مبنی للمعلوم / فعل مع نائب فاعله ← فعل مع فاعله

گزینه‌ی ۳: مجرد ثلاثی ← مزید ثلاثی

۶. گزینه ۳ اشتباهات سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۱: موصول ← اسم شرط / معرفه ← نكرة

گزینه‌ی ۲: معرفه ← نكرة / فاعل ← مبتدأ

گزینه‌ی ۴: موصول ← اسم شرط / فاعل ← مبتدأ

ترجمه متن درک مطلب:

«شاید انسان همان تنها آفریده‌ای است که ناراحتی (غم) اش را با گریه و جاری شدن اشک‌ها بیان می‌کند. این چیزی است که آشکارا آن را نزد کودکان مشاهده می‌کنیم؛ زیرا به سرعت چشمانشان هنگام احساسشان (نسبت) به گرسنگی و آزار اشک‌آلود می‌شود. اضافه بر این که غم (ناراحتی) تنها علت را در ریختن اشک‌ها از چشم نمایش نمی‌دهد، گاهی داخل شدن چیزی ناآشنا مانند گرد و خاک مثلاً منجر به پر شدن چشم از اشک‌ها می‌شود همان‌طور که خورد کردن پیاز همان (عامل) دیگر است که علت می‌شود در ریختن اشک‌ها و نیز اشاره به این را فراموش نمی‌کنیم که شادی در برخی اوقات به سرازیر شدن اشک‌ها منجر می‌شود. پژوهش‌های جدید ثابت کرده‌اند که گریه نقش سودمندی در سلامتی انسان از نظر روحی دارد و این که کسانی که تلاش می‌کنند احساساتشان و ناراحتی (غم) شان را پنهان کنند، در معرض دچار شدن به سرطان و سکت قلبی قرار می‌گیرند»

۷. گزینه ۴ تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه «۱»: «فاعله «الآخر» نادرست است.

گزینه «۲»: «بحرف واحد من باب تفعیل» و «متعدّ» نادرست‌اند.

گزینه «۳»: «فعل ماض» و «متعدّ» نادرست‌اند.

۸. گزینه ۱ تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه «۲»: «مجرد ثلاثی» و «فاعله ضمیر «هی» المستتر» نادرست‌اند.

گزینه «۳»: «للمخاطب» و «فاعله ضمیر مستتر» نادرست‌اند.

گزینه «۴»: «لازم» و «معرب» نادرست‌اند.

۹. گزینه ۱ کلمه «امتلاء» مصدر در باب افتعال است. بنابراین اسمی جامد و مذکر و معرف به اضافه و منصرف است و از نظر اعراب مضاف الیه و مجرور به کسره است.

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه «۲»: «مؤنث» و «جار و مجرور محلاً» نادرست‌اند.

گزینه «۳»: «تکره»، «ممنوع من الصرف» و «بالتحّه» نادرست‌اند.

گزینه «۴»: «تکره» نادرست است.

ترجمه متن درک مطلب:

«چنان‌که می‌دانیم، بسیاری از بزرگ‌ترین دانشمندان، در زندگی خودشان، سختی‌ها و مشکلات بسیاری را تحمل کرده‌اند تا به جایگاه بلندی که آنان را در آن می‌بینیم، رسیدند. و عده‌ای از این دانشمندان با این که در درس خویش در ابتدای کار، پیشرفتی را مشاهده نکردند، اما آنان به ناامیدی اجازه ندادند که بر آنان غلبه کند. در نتیجه پیشرفت در زمینه دانش را به دست آوردند و بعداً از بزرگ‌ترین دانشمندان دوران خودشان شدند. یکی از آنان، سکاکی بود که در ابتدای کار خویش، مردی درس نخوانده بود. ولی او بر اثر پایداری و تحمل مشکلات در کسب دانش پیروز شد و دانشمند مشهور غزالی که روش علم آموختن او را سخنی تغییر داد که آن را یک دزد به او گفت و میکل آنژ هنرمند ایتالیایی به مشکلاتی اشاره کرده است که او آن را در زندگی خویش تحمل کرد در حالی که مردم آن را نمی‌دانند. پس ما باید بدانیم که عزّت به صورت آماده از آسمان فرود نمی‌آید، همان‌طور که شاعر گفت: به اندازه زحمت، مقام‌های بلند به دست آورده می‌شود/ و هر کس بلندی مقام را بخواهد، در شب‌ها، بیداری می‌کشد»

۱۰. گزینه ۱ تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه «۲»: «مجرد ثلاثی» نادرست است. / گزینه «۳»: «لازم» نادرست است. /

گزینه «۴»: «مبني» و «فاعله «العلماء» نادرست‌اند.

۱۱. گزینه ۴ «تَكَتَسَّبَ» فعل مضارع، ثلاثی مزید از باب افتعال، متعدی و مجهول است که اولین صیغه فعل ماضی آن، دو حرف زائد دارد. این فعل، معرب است و نایب فاعل آن، اسم ظاهر یعنی «الْمَعَالِي» است که به علت اسم منقوص بودن، مرفوع به اعراب تقدیری است.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه «۱»: «لازم- مبني للمعلوم- فاعله ضمير «هی» المستتر» نادرست‌اند.

گزینه «۲»: حرف واحد- مع فاعله جمله فعلیّه» نادرست‌اند.

گزینه «۳»: «لازم- مبني- فاعله» نادرست‌اند.

۱۲. گزینه ۲ کلمه: «الْعَلَى» به معنی «بلندی»، مصدر و اسم جامد است و معرفه با «أل» و اسم مذکر و معرب و منصرف است که در این جا، در نقش مفعول به قرار دارد و چون اسم مقصور است، لذا، منصوب به اعراب تقدیری است.

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه «۱»: «مبني- ممنوع من الصرف- صفة و مجرور بالتبعیّه» نادرست‌اند.

گزینه «۳»: «مشتق (اسم التفضیل)- مضاف-إلیه و مجرور بعلامه فرعیّه للإعراب» نادرست‌اند.

گزینه «۴»: «مؤنث- مشتق (صفه مشبّهه)- مبنی- ممنوع من الصرف صفه و مجرور بالتبعیه من الموصوف» نادرست‌اند.

۱۳. گزینه ۴ حرکت گذاری صحیح عبارت: بِنَا اِبْرَاهِيمَ بَيْتَ اللَّهِ فِي مَكَّةَ الْمَكْرَمَةِ لَا فِي فَلَسْطِينَ

ترجمه: ابراهیم خانه‌ی خدا را در مکه‌ی مکرمه ساخت نه در فلسطین.

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها:

(۱) «بیت» صحیح است زیرا مفعول به و منصوب است / «ابراهیم» صحیح است زیرا یک اسم غیرمنصرف است که نباید تنوین بگیرد.

(۲) «مکّه» صحیح است زیرا یک اسم غیرمنصرف است که در حالت جر، اعرابش به فتحه و فرعی است / «المکرمه» صحیح است زیرا معرفه به «ال» است پس نباید تنوین بگیرد.

(۳) «فلسطین» صحیح است زیرا اسم غیرمنصرف است که در حالت جر اعرابش به صورت نیایی مجرور به فتحه است و هم چنین تنوین نمی‌گیرد.

۱۴. گزینه ۲ «اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ عَيَّنِي الْأَخْطَاءَ الْمَوْجُودَةَ فِي الْمُضَافِ وَالْمُضَافِ إِلَيْهِ وَ فِي الْمَوْصُوفِ وَالصِّفَةِ!»

اِقْرَأِ: فعل امر للمخاطبة / النَّصُّ: مفعول به و منصوب / التَّالِيَّ: صفت و منصوب به تبع [ارد گزینه‌ی ۴] / عَيَّنِي: فعل امر للمخاطبة (ثلاثی

مزيد من باب تفعیل) [ارد گزینه‌ی ۱] / الْأَخْطَاءَ: مفعول به و منصوب [ارد گزینه‌ی ۳] / الْمَوْجُودَةَ: صفت و منصوب به تبع [ارد گزینه‌ی ۳] /

الْمُضَافِ: مجرور به حرف جر («المضاف» اشتباه است زیرا «ال» و تنوین هم‌زمان نمی‌توانند با هم بیایند) / الْمُضَافِ: معطوف و مجرور به

تبع است و چون «ال» دارد تنوین نمی‌گیرد [ارد گزینه‌ی ۱] / الْمَوْصُوفِ: مجرور به حرف جر / الصِّفَةِ: معطوف و مجرور به تبع

۱۵. گزینه ۳ «انْفَصَلَتِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ بَعْدَ أَنْ كَانَتَا مُتَّصِقَتَيْنِ، بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ»

انْفَصَلَتِ: فعل ماضی - ثلاثی مزيد من باب «إنفعال» است و در صیغه للغائبه آمده است پس نباید لام الفعل آن ساکن باشد و کسره‌ی موجود در

«انفصلت» کسره‌ی عارضی می‌باشد. [ارد گزینه‌ی ۴] / السَّمَاوَاتُ: فاعل و مرفوع / الْأَرْضُ: معطوف و مرفوع به تبع / بَعْدَ: مفعول فيه و منصوب

/ مُتَّصِقَتَيْنِ: خبر کان و منصوب به اعراب ظاهری فرعی به حرف «ی» (با توجه به «كانتا»، مثنی است) [ارد گزینه‌ی ۴] / أَمْرٍ: مجرور به حرف

جر است و دلیلی برای نپذیرفتن تنوین ندارد [ارد گزینه‌ی ۱] / مِنَ اللَّهِ: جار و مجرور [ارد گزینه‌ی ۲]

۱۶. گزینه ۱ حرکت گذاری صحیح: «مَعَ أَنَّهُ كَانَ مِنْ خَيْرِةِ طُلَابِ الصَّفِّ، لَمْ تَكُنْ فِي بَيْتِهِ مَصَابِيحٌ كَثِيرَةٌ!»

«كثيرة»: صحیح است زیرا صفت اسم «مصابیح» است و چون «مصابیح» به دلیل نقش اسم مؤخر «لَمْ تَكُنْ» بودنش، اعرابش مرفوع می

باشد، صفت آن نیز باید مرفوع بیاید.

نکته: «مصابیح» اسم غیرمنصرف است زیرا بر وزن «مفاعیل» است پس تنوین نمی‌گیرد. [ارد گزینه‌های ۲ و ۴]

«بیته»: صحیح است زیرا در نقش مجرور به حرف جازه «فی» آمده است [ارد گزینه ۲]

«طلاب»: صحیح است زیرا مضاف واقع شده بنابراین نباید تنوین بگیرد [ارد گزینه ۳]

۱۷. گزینه ۴ «كَيْفَ تَأْمُرُ النَّاسَ أَنْ يَفْتَحُوا بَيْتَ الْمَالِ وَ يَدْفَعُوا لَكَ أَمْوَالَهُمْ»

تَأْمُرُ: فعل مضارع مرفوع - مبنی للمعلوم [ارد گزینه ۲] / النَّاسَ: مفعول به و منصوب [ارد گزینه ۲] / أَنْ يَفْتَحُوا: فعل مضارع منصوب - مبنی

للمعلوم [ارد گزینه ۲] / أَمْوَالٌ: مفعول به و منصوب [ارد گزینه ۱] / لَكَ: جار و مجرور (توجه: «ك» صحیح است زیرا باید با «تَأْمُرُ» مطابقت

کند و للمخاطب باید باشد) [ارد گزینه ۳] / الْمَالِ: مضاف الیه و مجرور [ارد گزینه ۳]

توجه: «أَنْ» و «إِنَّ» نمی‌تواند باشد چون این‌ها بر سر اسم وارد می‌شوند. هم‌چنین «إِنَّ» نمی‌تواند باشد چون «إِنَّ» در ابتدای جمله شرط می‌آید.

۱۸. گزینه ۴ حرکت گذاری صحیح عبارت: «رَأَيْتَ الْعَامِلَ الَّذِي لَهُ وَجْهٌ أَسْمَرٌ وَ كَانَتْ كَفَّهُ خَشِينَةً فَتَفَسَّحَتْ فِي مَكَانِي لَهُ!»

«أَسْمَرٌ»: صحیح می‌باشد زیرا در نقش صفت و مرفوع به تبعیت از «وَجْهٌ» آمده است و چون اسم غیرمنصرف است نباید تنوین بگیرد [ارد گزینه

۲ و ۳]

«وَجْهٌ»: صحیح می‌باشد زیرا اسم نکره‌ای است که در نقش مبتدا مؤخر آمده است بنابراین باید مرفوع با اعراب اصلی بیاید و هم‌چنین باید تنوین

بگیرد زیرا نه مضاف واقع شده نه «ال» گرفته و نه غیرمنصرف است [ارد گزینه ۲]

«فَتَفَسَّحَتْ»: صحیح است زیرا فعل ماضی و ثلاثی مزيد من باب «تفعل» است و مبنی للمعلوم می‌باشد [ارد گزینه ۱]

«خَشِينَةً»: در نقش خبر «كانت» آمده است بنابراین باید با اعراب منصوب بیاید [ارد گزینه ۳]

۱۹. گزینه ۴ «يَأْمُرُنَا الشَّيْطَانُ أَنْ نَكْشِرَ صِنَادِيقَ الْأُمَّةِ بِقَصْدِ السَّرْقَةِ»

يَأْمُرُ: فعل مضارع - مبنی للمعلوم - ثلاثی مجرد / الشَّيْطَانُ: فاعل و مرفوع / أَنْ: ادات نصب («أَنْ» و «إِنَّ» نمی‌تواند باشد، زیرا «أَنْ» و «إِنَّ»

بر سر فعل می‌آیند، «إِنَّ» هم نمی‌تواند باشد زیرا «إِنَّ» در ابتدای جمله و قبل از فعل می‌آید) [ارد گزینه‌ی ۲] / نَكْشِرَ: فعل مضارع منصوب /

صِنَادِيقَ: مفعول به و منصوب [ارد گزینه‌های ۲ و ۳] / الْأُمَّةِ: مضاف الیه و مجرور / بِقَصْدِ: جار و مجرور («قَصْدِ» مضاف است و تنوین نمی‌گیرد)

[ارد گزینه‌ی ۱ و ۳]

۲۰. گزینه ۲ «قِيمَةُ الْإِنْسَانِ هِيَ مَا يُحْسِنُهُ مِنَ الْأَعْمَالِ، فَعَلِيهِ أَنْ يُعْرِفَ مَطْلُوبَهُ»

قِيمَةُ: مبتدا و مرفوع (مضاف است و تنوین نمی گیرد) / الْإِنْسَانِ: مضاف الیه و مجرور / يُحْسِنُهُ: فعل و مفعول - فعل مضارع من باب إفعال / أَنْ
يَعْرِفَ: فعل مضارع منصوب [رد گزینه ی ۱] / مَطْلُوبٌ: مفعول به و منصوب، مضاف است و تنوین نمی گیرد. [رد گزینه ی ۴] در گزینه ی ۳ فَعَلِيهِ
به غلط فَعَلِيهِ نگارش شده است.